

Рівненські вишивки купують модниці з усього світу

Дизайнер Анна МАРЧУК, яка заснувала популярний нині у всьому світі бренд вишитих одягу, взуття та аксесуарів, недавно переїхала в нову творчу майстерню на вулиці Соборній у районі пивзаводу. Цей свіжооздоблений, світлий і вишуканий простір можна назвати модним словом «шоу-рум» (з англійської цей термін дослівно перекладається як «демонстраційна кімната»). Нині в це, без перебільшення, королівство вишуканої, елегантно і стильно вишивки можна прийти не тільки, щоб подивитися зразки, купити те, що тут є готове, або ж замовити те, що сподобалось, в іншому розмірі, кольорі чи й взагалі щось інше, а й просто для того, щоб насолодитися красою і дати відпочити душі й очам. Ми так і зробили, а заодно розпитали дизайнерку про її роботу.

? – Як довго ви йшли до цього салону, Анно?

– Сім років. Останні два роки ми мали трошки менший і не такий представницький, як цей, шоу-рум у центрі міста. А тепер перебрались у більш просторе приміщення, де є майстерня, адміністративний офіс, де взагалі більше місця для виставки.

? – Відколи вишивка стала справою вашого життя?

– Я вишивала з дитинства.

? – А хто вас навчив вишивати?

– Бабуся. У 42 роки через хворобу її розбив параліч. І працювала в неї тільки ліва рука. Вона навчилася вишивати одною лівою рукою і вишивала дуже багато. А ми, маленькі четверо сестричок (нас було троє рідних і ще двоюрідна

треба вишити на викройці зі шкіри, а тоді вже з неї шиється готове взуття.

Тобто в підсумку виходить абсолютно індивідуальна, єдина в своєму роді пара взуття.

? – Знаю, що всім своїм роботам ви даєте імена.

– Справді. Дуже популярні у нас туфлі з орнаментом «Ніжна троянда».

? – А як звуться ці туфлі, що на вас?

– Це «Королівський» комплект, бо до туфель є ще сумка з таким же узором. Чому «Королівський»? Бо в орнаменті використано дуже багато кольорів. Це теж одна з найпопулярніших позицій. Ми стали називати вироби ім'ям замовниці. Наприклад, замовила комплект Ок-

лю, Об'єднаних Арабських Еміратів. У цій країні, як і в США, у нас вже є свій представник.

? – А наші люди?
– Переважно у нас покупці – із сегменту середнього класу.

Буває, що дівчата в складчину роблять такі подарунки своїм подружкам. Одна подарує лівий туфель, а друга – правий.

? – Є такі люди, що мають цілу лінію ваших виробів?

– Є! Одна дівчина має 22 пари наших вишитих туфель. Це – найбільше. Щоправда, вона хоч і українка, та живе в

сестра), біла не крутилася. Отак і я навчилася вишивати. Бабусю звали Анною.

– То ви успадкували від неї дві речі: ім'я та хист до вишивки?

– Мабуть, так. Хоча Анною звали обох моїх бабусь. А обох дідусів звали Степанами. Ось такий збіг. Активніше стала займатися вишивкою після народження дітей, коли була в декретній відпустці. Вишивала пасхальні рушнички, картини. Після народження другого синочка ці картини зросли в розмірах. І тоді ж я створила першу вишиванку. Коли зрозуміла, що людям це подобається, то стала вишивати речі на подарунки – мамі, сестричкам, кумам, друзям. А коли зробила одну вишиванку на замовлення, то зрозуміла, що ця справа може приносити не тільки задоволення, а й гроші.

– Як ви придумали робити вишивки на таких нетрадиційних речах, які, мабуть, ніхто ніколи вишивкою не оздоблював: сумочках, косметичках, гаманцях, гребінцях для волосся, краватках, метеликах, рюкзачках, жіночих і чоловічих туфлях? Звідки взялася ідея вишивати не тільки одяг, а й взуття та аксесуари?

– Як взагалі дуже люблю взуття і сумки. У кожній жінки їх має бути багато. Можу цілий тиждень ходити в одних джинсах, але при цьому змінювати взуття і сумки для мене важливо. Колись давно у Львові я бачила вишите бісером взуття. Воно мені запам'яталося, але не зачепило так, щоб хотілося повторити, хоч на той час я вже працювала над вишиванками. Згодом подумала, що варто спробувати вишити туфлі нитками. Зробила спочатку одну пару, а потім ще і ще одну, і так воно й пішло на потік.

– Але ж це не можна тиражувати?

– Звичайно. На кожну пару, на кожен розмір робиться окрема викрійка. Для неї створюється орнамент, який

сана, то так і називаємо його – «Оксана». Є в мене постійна замовниця з Америки Катруся, то є й ціла колекція «Катруся». Або ж комплект «Насолода» названо відповідно до асоціації з тим настроєм, з яким я його створювала. Це була весна, у мене було емоційне піднесення.

– Ви самі створюєте схеми для своїх вишивок?

– Так. І кожен новий дизайн вишиваю сама. Все нове – це справа моїх рук. А далі мені технічно допомагають вишивати мої дівчата, бо я сама не можу впоратися з таким обсягом роботи.

– Це повністю ручна робота?

– Звичайно.

– Скільки створюється один такий малюнок, як-от на сумочці?

– Найкоротший термін – тиждень. Але для цього треба вишивати 12 і більше годин на день. Дівчата так і вишивають, коли доводиться виконувати термінове замовлення. І я так колись вишивала. Наприклад, на туфлі у мене пішло чотири дні.

– Навряд чи вироби, які практично повністю є ручною роботою, можуть бути доступними широкому загалу?

– Як для ручної роботи, ціна в них помірна і навіть скромна. Якщо туфлі, над якими працювали три-чотири майстри, коштують 2900–3500 гривень, то, погодьтеся, це не можна назвати надмірною ціною. Та з рівнем доходів багатьох українців це все одно неспівмірно.

– А хто купує ваші вироби у такому разі?

– 70 відсотків їх іде за кордон.

– Розкажіть про географію поширення вишитих виробів від Анни Марчук.

– Найбільше їх замовляють до Канади та США. У всіх країнах Європи також є наші замовники. І в Австралії та Новій Зеландії. Багато замовлень зараз з Ізраї-

Пісочниці. Звати її Оленка, на її честь ми один набір так і назвали – «Оленка».

– Де ви експонуєте свої вироби?

– У Києві, Львові... От буквально в серпні були на виставці «Всі свої». Це бренд, який об'єднав сто п'ятдесят українських дизайнерів. Маємо свої вітрини у модних крамницях Києва та Львова.

– Всі малюнки на ваших виробках – тільки ваші чи використовуєте також і традиційні українські орнаменти?

– Використовую. Зокрема, гуцульські орнаменти Ксенії Колотило лягли в основу комплектів «Катруся», «Ірина». Щоправда, кольори підбираю на свій смак. Так само використовую і дуже давні народні орнаменти. Англійські орнаменти XVII–XVIII століть, козацькі схеми того часу теж маємо в роботі.

– Попри це всі ваші вироби виглядають дуже сучасно і стильно.

– Бо автентика автентикою, та фасон виробу з вишивкою і її подача мають бути сучасними. Не завжди витягнуту зі скрині бабусину сорочку захоче носити внучка. Та коли узор вишивки на цій сорочці їй подобається, ми можемо відтворити його на сорочці сучасного дизайну і з сучасного полотна.

– Тобто ви своєю працею доводите, що вишиванка – це завжди сучасно.

– Безумовно.

Розпитувала Людмила МОШНЯГА

Якщо ви хочете знайти королівство вишивки Анни МАРЧУК, контакти такі:
м. Рівне, вул. Соборна, 348а;
тел. 050 690 48 02
www.annamarchuk.com.ua